

عنوان مقاله:

بررسی میزان تطابق ادراک شهروندان از نماهای شهری، با معیارهای طراحی - نمونه موردی: خیابان اعلم الهدی، شهر رشت

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الهام جعفری - عضو هیئت علمی، آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، رشت، ایران،

فاطمه رمضانی - مدرس، آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، رشت، ایران،

خلاصه مقاله:

نمای ساختمان، تنها سطحی از یک بنای معماری است که در معرض دید استفاده کنندگان و ناظران خارجی ساختمان قرار می گیرد. آنچه در این جستار مورد بررسی قرار گرفته است، دلایل عدم دقت به سطوح تعریف نشده ساختمانی است؛ چراکه ساختمان به عنوان حاصل یک طراحی معماری دارای حجم و سه بعدی است، سطوح جانبی این حجم پوسته خارجی ساختمان را تشکیل داده و به نظر می رسد که رعایت اصول تناسب و هماهنگی که از اصول اولیه معماری است باید در این سطح که به نحوی معرف ساختمان و عملکرد آن نیز هستند، الزامی باشد. این سطوح که ساختمان را تشکیل می دهند بخشی از نمای شهری محسوب شده و خطوط حاصل از این سطوح تشکیل دهنده قسمت هایی از خط آسمان شهر هستند و به دلیل قرار گرفتن در معرض دید نظاره کنندگان باید دارای تناسب و هماهنگی با سایر سطوح و دارای جزئیات و اطلاعات برای ذهن بینندگان آنها باشند. می توان اظهار داشت که اولین و مهمترین توقع از خیابانها، خوانایی و سهولت درک آن و نیز حضور پویا و راحت در آن است. در واقع پرسش این تحقیق در مورد نحوه و فرآیند ادراک استفاده کنندگان از فضا و میزان مطابقت آن با اصول زیبایی شناختی و قوانین حاکم بر طراحی سطوح و جداره ها در معماری است. پرسش محوری این مقاله این است که آیا آنچه کاربر از نمای ساختمانها ادراک می کند با معیارهای طراحی معماران مطابقت دارد که در صورت مغایرت باید به دنبال دلایل و سپس راهکارهایی از خود محیط برای حل این موضوع پرداخت تا به راه حلی پایدار و منسجم برای حل آشفتگی های بصری فضاهای شهری نایل گشت.

کلمات کلیدی:

نمای شهری، معیارهای طراحی، غنای بصری، ادراک محیط، پایداری بصری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273526>

